

τέλειωσε στον δρόμο του Παλαιού Φαλήρου. 'Ο Σπύρος Ξηροτάραχος, γλεντοκοιτώντας την ώρα εκείνη, ως συνήθως, σ' ένα παραθαλάσσιο μαγαζί με την παρέα του, έγραψε στους φίλους του και είπε:

— 'Ε, τώρα είναι πού ο 'Εγγλέζος θα πιάσει λίρα με νομιά!

'Επειδή όμως η ώρα περνούσε κι' ο 'Εγγλέζος δεν παρουσιάζονταν να πληρώσει τα όφειλά του, ο Μπάριμα Σπύρος εργατέλης της παρέας του, ανέβηκε στον πυργάκι του και ήρθε να... βομβαρδίσει τον 'Αγγλικό στόλο με τα δύο μικρά κανόνια του, τα οποία είχε γεμίσει με μπαρούτι του κυνηγιού και κομμάτια έφημερίδες!

Οι 'Εγγλέζοι έβλεπαν τον καπνό που έβγαινε μαύρος από τον πυργάκι και άνοιξαν έλαφρώς τους κρότους από τα δύο κανονιά, κανονάκια. Οι φίλοι του Φαληριώτη καλλιγραμμά γελοῦσαν με τα κωμώματα του Μπάριμα Σπύρου, ως πού τέλος, από ένα Μαλιέζο τροφοδότη, έβγαψε ως στους αξιωματικούς της ναυαρχίδος η έξηγήσις του μυστηριώδους φαινομένου. 'Ο ναύαρχος Σέμιουμ έγίλωσε και θέλησε να γνωρίσει τον άνθρωπο, ο οποίος έδουβαρόδιζε με στοιματομένους έφημερίδες τον ισχυρότερο στόλο του κόσμου και διεκδικούσε, ένας άπλιος ιδιώτης αυτός, δικαιοσύνη στην αιγιαλιτιά ζώνη του Φαλήρου.

Αυτών, ένα πρωί, ο Μπάριμα Σπύρος με τα Πλασιώτικα κοντοφράζια του και το σχολιασμό του φέσι, περιήγαγε, κορδομένος, μετεφέροτο με έξαιρετική έγγυλιτική βίραση, στη ναυαρχίδα και παρουσιάσεται μπροστά στο ναύαρχο. 'Ο σέρ Σέμιουμ, με το παιδικό χαμόγελο, τον ρώτησε, μέσω του διερμηνέως:

— Τι σου χωσούδι, φίλε μου;

'Ο Μπάριμα Σπύρος δεν απάντησε άμεσα. Σκέφτηκε λίγο, σπινθίζοντας τα μακριά έλληρολογίστατα κοντοφράζια του κι' έπειτα, γυφίζοντας από δικαιοσύνη, του είπε:

— Πέζε του ναύαρχου πώς δε μου χρωστά τίποτε.... Τοῦ τά χωρίζω!..

Κι' ο Μπάριμα Σπύρος έγραμψε κι' έγραψε.

'Όταν, ύστερ' από λίγη ώρα, οι φίλοι του, πού τον περιέβαυαν στην παραλία, τον ρώτησαν γιατί αρνήθηκε να πληρώσει, ο Φαληριώτης μεγαλοκρητιμιάς έδωσε την ακόλουθη θανασιώσι απάντησι:

— Τι να πάρω από τους ανθρώπους; Δεν τηράτε πόσα θέλουμε μόνιχα για χάρσινου; Τόσα και τόσα τρών' από μένα. 'Ας γίνη το λοιπόν και ή... 'Αγγλία!

Στο ακόλουθο φύλλο θα δημοσηόματε άλλα σπαταριστά ανέκδοτα του Μπάριμα Σπύρου και θα τελειώσουμε την έξιτόρησι της έξελίξεως του Παλαιού Φαλήρου.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΣΤΑ 1883

Κατά το έτος 1883 στη Σύνω έξεδίδοντο 10 έφημερίδες: τὸ «Χρηματιστήριον», ή «Πατρις», ή «Πανότης», ο «Ερμής», ο «Φανός», ή «Ανατολή», ο «Φερεζόδις», ο «Ναυτιός», ο «Αποστόλος» 'Ελλην' και ο «Εκκλησιαστική».

Στη Σύνω έξεδίδετο ή «Σμύρνος», στην Τήνω ή «Ηχώ της Τήνω», στην 'Ανδρό ή «'Ανδρός» και ή «Συζητήσις».

Στάς Πάτρας ή «Ελληνική 'Επαναστασις», ο «'Εμπορικὸς Παρατηρητής», ο «Φορολογικόν», ο «Φανός», ο «'Εργάτης» και ή «'Επί τά πρόσω».

Στην Τρίπολι ή «Αρχαδία», ή «Τρίπολις», ο «Πολίτης», ή «Αναμνηροσις» και ο «'Εργάτης».

Στο Άγιο οί «Σημερινοί Καιροί», στο Ναύπλιο ή «Αργολίς» και ή «Ανεξαρτησία», στο Γέλιο ή «Λακωνία», στον Πύργο ο «'Ελεγγος», στο 'Αργος ο «Δαναός».

Στάς Καλάμιας ή «Ανόρθωσις» και ή «Πηγή», στην Κόρινθο ο «Ισθμὸς της Κορινθῶς» και ο «Κορινθιακὸς 'Αστήρ», στα Φιλιατρά ή «Μτερινά» και στο Μεσολόγγι ή «Διυική 'Ελλάς».

Στη Λαμία ή «Φωνή του Λαοί», ή «Ενομία» και ή «Φθιώτις», στη Χαλκίδα ο «'Ερίπος» και ή «Σημιαία».

Στην Κένταυρα ή «Φωνή», ο «'Επότης», ο «'Εγγας ο Φερασιός», οί «'Εργάται», ο «Φιλόταται», στη Ζάκυνθο ή «'Ελίς», ο «'Εξετασις», ή «Κραυγή», ή «Νέα Γενεά», ή «Φωτισμός», στην Κεφαλληνία ή «'Επαγρομένησι» και ή «Νέα Κεφαλληνία» και στη Λευκάδα ή «'Ελευθερία».

Στη Λάρισα ο «Ζεφ'εθούλις», ο «Κόρυκας», ο «'Αστήρ της Θεσσαλίας», στην Καρδίτσα ή «Καρδίταις», στα Τρίκαλα ο «Φάρος του 'Ολύμπου» και στην 'Αρτα ή «'Αρτα».

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

Οί βιτάρακοι παθαίνουν σέ θερμοκρασία 35 βαθμών υπό το μηδέν και τα μικρόδια καταστρέφονται σέ θερμοκρασία 120 βαθμών υπό το μηδέν.

—Τά έντομα πού έχουν μαύρο χρώμα άρέσκονται να έπισκέπτονται κινιόχροσμα λουλούδια.

—Η μέλισσες προτιμούν να πηγαίνουν στα γαλάζια λουλούδια.

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

'Ο Ζουριέ, τὰ μυστήρια της 'Απεκαλύψεως και τὰ... μυστήρια του σπιτιού του. Η φουερνβωμία του Ταλεβράνδου. 'Ο Ρισελίε μετά θάνατον. Γιατί βρισκόταν στον Παράδεισο. 'Ο Ούγκο κι' ο παλιόεθελισπώλης. Πότε στείχεται άκριβά ένα κκακί βιβέλιε. 'Ενα άναξιδεστατο γράμμα της δουκίς του Ουέλιγκτων, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

'Ο Ζουριέ, ένας από τους πιο μερομνημένους κληρικούς των διαμνηρομένων και σύγχροσ μιάς από τις όφαιότερες γυναίκες της έποχής του, είχε έπισηρήσει κάποτε να σχολιάση την 'Αποκάλυψη του 'Ιωάννου και είχε προσάδει ως βοηθό του τον Μαζού.

'Ο Μαζού όμως δεν άρχισε να σιγάμη σχέσεις με τη γυναίκα του σινεργασίου του, κι' όταν τον ρώτησαν κάποτε πώς πάει ή δουλειά, απάντησε:

— 'Ο Ζουριέ καταλαβαίνει εδωκότερα τα μυστήρια της 'Αποκαλύψεως, παρά τα μυστήρια που γίνονται μέσα στο σπίτι του!

'Ο περιήμος διπλωμάτης Ταλεβράνδος είχε τόσο άπαθή και άσθητή φουερνωμία, ώστε ο στρατηγός Μερτά είχε μιά μέρα γι' αυτόν:

— "Αν τη στιγμή που μιλάει ο Ταλεβράνδος, τον χτυπήσει κανείς δυνατά από πίσω, το πρόσωπό του δεν θα έγκράση την παραμικρή παραμικρή!..

Μιά μέρα ο λοχαγός Τροσβίλ, ο οποίος είχε καταχωριτεί και έξοριστεί επί Ρισελίε, μολούσε τον ζουητα Γκραμιν για τον μεγαλό αυτό πολιτικό, πού είχε πεθάνει ήδη.

'Ο Ρισελίε, είτε σέ μιά στιγμή ο Γκραμιν, βρισκεται πάλι στον Παράδεισο!

— "Αν σιμάβαινε πραγματικώς κάτι τέτοιο, αποχώριζε ο λοχαγός, τότε έξάταντος ο Ρισελίε θα έγραφε στο δρόμο άπ' τα χείρια του Διαβόλου, καθώς τον πήγαινε στην Κόλμσι!..

Μιά μέρα ο Ούγκο Ζητούδης ν' άγραμύση από ένα βιβλιόπολη κάτοπο παλιό βιβέλιε, για το οποίο έκεινος του Ζητούδης επέφερχη τιμή.

Μόλις άνοιξε την τιμή του Ούγκο, έβινε καταπληγιστός.

— Γιατί χωρέεται τόσο πολλά; ρώτησε.

— Γιατί το έργο αυτό έξαντιόθηκε!

— Και δεν το άναυτοπόνετε;

— Είνε τόσο άνόητος, ώστε δεν θα το άγοράση κανένας, αποχώριζε ο βιβλιόπολης. 'Η άξια του έγκριεται στο άτι... σπανίζει!..

'Ο δουξ του Ουέλιγκτων, όταν ήταν νέος, είχε έρωσιντεί μιά όφαιωτική 'Αγγλίδα ήθοσι, η οποία διακρινόταν τόσο για την όμορφη της, όσο και για τη σωφροσύνη της. 'Αφού ο νεαρός έντενης προσπάθειες να την κατακτήση, και δεν το κατούφωσε, της έστειλε το ξένης θουοσίτου γράμμα:

«Δεσποίνε, άκουσα ότι είστε έγάρητη και ότι έχετε άπόρρησι να παραμείνετε τέτοια. Κατέβηκα λοιπόν έπ' άνοματι σας στο συμβολαιογράφο μου ένα έγγραφο, δια του όποιου σας παραχωρώ 50 λίρες το μήνα, έφόσον θα έχετε την ίδια γνώμη. 'Όταν άποφασίσετε να άλλαξετε τρόπο ζωής, ή' αδήσηω την έπιχορήγησι στο διπλάσιο, με τον όρο όμως να προτιμηθώ έγώ!».

'Ο Πλούταρχος, ως γνωστόν, καθήγετο από τη μικρή πόλι της Βονιτίας Χαμφοניה, από την οποία δεν έννοοσε να γίνη, άν και είχε κάμει πολλά ταξείδια σέ διάφορες χώρες.

'Όταν τον ρώτησε κάποτε ένας φίλος του γιατί προτιμούσε να μένη εκεί, ο Πλούταρχος απάντησε:

— Γεννήθηκα στη μικρή αυτή πόλι και μένω εδω για να την ευλοδίσω να γίνη... μικρότερη!..

Μιά μέρα ο 'Αννιάς, μιλώντας στο κινητή του στρατηγού της Ρόμης Σαπίωνα, είτε ότι κατέτασε τον έαυτό του μετά τον Μ. 'Αλέξανδρο και τον Πύρρο.

— Κι' αν με κινούσε και μένα, τον ρώτησε ο Σαπίων, τι θα θεοορούσε τον έαυτό σου;

— Πρώτον άπ' όλους! αποχώριζε ο μεγάλος Κωσμηδόνος.

'Ο Φοντενέλ, θέλοντας να ερωσιντεί την ταξίτητα, με την οποία διεδίδοντο και έπιχωριούσαν στην έποχή του η νέες ιδέες, έλεγε:

— Φέρτε μου δέκα ανθρώπους και θα του πείσω, ότι ο ήλιος δεν χωράζεται την ήμερα. Συγχρόνος θα ήθετε, ότι και έθνη όλόκληρα θα άπισθηθόν τη νέα θεωρία μου!

